

Hær, hovedsagelig bestaaende af Rytteri, hvis Opgave det bliver, understøttet af det lokale Forsvar, Forstærkningsafdelinger og hvad man har kunnet organisere af vaabenført, uddannet Mandskab, som ikke hører til Vinten eller Forstærningen, at forhindre Landets Brandstæning af mindre fjendtlige Afdelinger og overhovedet at tvinge Tjenden til en større Kraftudvikling, hvis han vil bemægtige sig denne Landsdel.

Ogsaa Fyn maa opgives; denne Landsdel har en saa let Forbindelse med Jylland og en saa vanskelig Med Sjælland, at det er naturligt at lade den dele Skjæbne med Jylland. I den rigtignok kun svagt antydede Forsvarsplan, som var Forsættningen for Hærorrdningen i 1867, var Forsvaret ogsaa tænkt delt i 2 Hoveddele med Storebelt som Skillelinie; men medens man dengang synes at have tænkt sig Muligheden af at kunne forsvare begge disse Hoveddele, maa det nu, efter vor sydlige Naboers vedvarende stærke Udsvikling tilføjes, siges at være givet, at man mod ham kun kan forsvare den ene Del, og det bliver da den Del, som ligger Øst for Storebelt, Sjælland med omliggende Der, som man maa vælge. Dels er denne Del lettere at forsvare, da den er et Sparti, som ved et temmelig bredt Farvand er adskilt fra Fastlandet, og dels repræsenterer denne Del i Forbindelse med Hovedstaden en saa betydelig Del af Landet og har saamange Resourcer, at Forsvaret af denne Landsdel kan tænkes udført over et længere Tidrum, selv om det øvrige Land er besat af Tjenden.

Saalænge der endnu var Udsigt til, at vi ligeoverfor vore Naboer kunde hævde Hæredømmet i vore Farvande, kunde det være rigtigt at lægge Hovedvægten af Landets Forsvar paa Jylland og Fyn, støttet til Befæstninger paa begge Sider af Lillebelt; man kunde da overlade Forsvaret af Sjælland til Flaaden, og man kunde haabe paa, selv om Forsvaret ved Lillebelt efterhaanden maatte opgives, at kunne føre Hæren over til Sjælland. Derfor se vi ogsaa enkelte Sagtyndige endnu adskillige Aar efter 1864 fastholde Tanken om et Forsvar ved Lillebelt, som et Forsøg paa under en eventuel Krig at fastholde Forsvaret af hele Landet, Noget, som man selvfølgelig vilde gaa til definitivt at opgive. Men nu, da vore Naboers Sømagt i en Aarsække er vedbleven at være i en Grad, som vi med vore smaa Midler ikke have kunnet følge, maa vi resignere, og give at forsvare Jylland og Fyn og indskrænke os til Forsvaret af Sjælland, hvilken Landsdel, da Hovedstaden findes der, ogsaa er det sandsynlige Hovedobjekt for ethvert fjendtligt Angreb.

Den første Opgave, der bliver at løse, er da den, hurtigst muligt at kunne koncentrere Hæren paa Sjælland.

Denne Koncentration maa dækkes af Flaaden,

som derfor bør have et Støttested ved Storebelt, hvortil Agerøsumd frembyder forholdsvis gode Betingelser.

Er Hæren koncentreret paa Sjælland, bliver det første Formaal for Forsvarets Virksomhed at forhindre en fjendtlig Landgang paa denne Ø. Det forudsættes nemlig, at Kjøbenhavn er saaledes sikret mod Søfiden, at en fjendtlig Flaade ikke ved et Bombardement af denne By kan tvinge os til Eftergivenhed; Tjenden har da ingen anden Udvei end at forsøge en Landgang.

For at have Udsigt til at kunne forhindre Landgangsforløb maa den paa Sjælland koncentrerede Hær være disloceret saaledes, at Farvandet ud for alle mulige Landgangspunkter er under omhyggelig Observation, at en mindre Styrke i Løbet af saa Timer kan være tilstede paa hvert Landgangspunkt, og at Hovedkoncentrationen kan foregaa i den kortest mulige Tid med Afbenyttelse af de forhaanden værende Kommunikationsmidler. Man vil efter derom anstillede omhyggelige Underøgelser formentlig kunne opstille Hæren saaledes, at der paa et hvilket som helst af de sandsynlige Landgangspunkter, Tjenden maatte vælge, i Løbet af nogle saa Timer kan være en mindre Styrke af alle Vaaben tilstede, og at Hovedstyrken kan være koncentreret tæt derved i Løbet af mindst 24 Timer. En saadan Koncentration vilde under visse Eventualiteter betydelig lettes, naar Sydbanen, Vestbanen og Nordvestbanen bleve forbundne ved Tverbaner paa passende Steder.

En anden Betingelse for, at det skal kunne lykkes at aflaa et Landgangsforløb, er, at Hovedstaden er sikret mod Overrumpling af en mindre Styrke, som er gaaet iland i Nærheden af denne By, medens den fjendtlige Hovedstyrke søger Landgang mod et mere fjernliggende Punkt. Kun naar Operationshæren kan bevæge sig med et bestemt Formaal for Øie uden at være generet af Hensyn til, hvad der foregaaer bagved den, kan man haabe, at dens Operationer ville blive udførte med den fornødne Raffhed uden Følgen, saa at de kunne føre til et gunstigt Resultat.

Da nu Hovedstaden ikke er permanent befæstet mod Landfiden, vil det være nødvendigt strax ved Krigens Udbrud, ja maaske allerede forinden, dersom der er nær Udsigt til Krig, at begynde paa Anlæg af Feltbefæstninger, for saa godt som muligt at dække Byen. Sjællands Forstærkningsafdelinger maa strax mobiliseres for i Forbindelse med Fæstningsartilleriet og Kjøbenhavns Væbning samt maaske nogle enkelte Afdelinger af Liniehæren at besætte den forstærkede Stilling omkring Byen og dække den mod Overrumpling af en mindre Styrke.

For at denne Mobilisering af Sjællands Forstærkning kan foregaa hurtigt uden Tidsspilde, maa en Mobiliseringsplan for denne Del af